

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 2 năm 2020

Số 484

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Miệng nói thành nhưng tâm không thành thì sao?
- 2) Trí không yên tâm không ổn thì phải làm sao?
- 3) Sự cảm động do đâu hình thành?
- 4) Tinh thần phục vụ tối đa có hữu ích gì không?
- 5) Làm sao biết được trung thiên thế giới?
- 6) Duyên lành đến thì phải làm sao?
- 7) Điện quang bao trùm bằng cách nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 13-04-2002 2: 25 AM 1) Hỏi: Miệng nói thành nhưng tâm không thành thì sao? Đáp: Thừa miệng nói thành nhưng tâm không thành thì tự lường gạt lấy chính mình. Kệ: Luật nhân quả thì rất đàng hoàng Thiếu trí làm sao sống được an Tự gạt chính mình sao được tiến Trí tâm không thật khó thông bàn.	Monaco, 14-04-2002 4: 10 AM 2) Hỏi: Trí không yên tâm không ổn thì phải làm sao? Đáp: Thừa trí không yên tâm không ổn thì phải thường xuyên niệm Phật và đỡ ngủ. Kệ: Tâm thân bất ổn vì không tịnh Thức giác tự tu tự cứu mình Khó khổ chính mình nên đổi khuynh Thành tâm niệm Phật chuyển hành trình.
Monaco, 15-04-2002 1: 40 AM 3) Hỏi: Sự cảm động do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự cảm động do tâm cảm thức hình thành. Kệ: Cảm động do tâm chuyển hóa sanh Minh minh diệu diệu quy hành triển Thân tâm diệu dụng tự hình thành Liên tục vận hành quy một cảnh.	Monaco, 16-04-2002 2: 25 AM 4) Hỏi: Tinh thần phục vụ tối đa có hữu ích gì không? Đáp: Thừa tinh thần phục vụ tối đa rất hữu ích, hạnh đức dồi dào tâm thân sẽ được yên ổn. Kệ: Hạnh đức dồi dào dễ tiến thân Bình tâm thanh tịnh hợp thanh cao Quy nguyên giếng mối càng thanh tịnh Thức giác bình tâm tự xét phân.
Amphion Les Bains, 17-04-2002 8: 10 AM 5) Hỏi: Làm sao biết được trung thiên thế giới? Đáp: Thừa thiên đúng sẽ tự cảm giác và thấy được ánh sáng sống động mở ra tại trung tim chơn mây. Kệ: Trật tự tiến hóa thông phát triển Bao la thế giới tự phân huyền Khai thông trí tuệ tự giao duyên Giác thức chính mình tự vượt xuyên.	Amphion Les Bains, 18-04-2002 8: 20 AM 6) Hỏi: Duyên lành đến thì phải làm sao? Đáp: Thừa duyên lành đến thì phải học hỏi thêm. Kệ: Duyên lành đến thì phải hành thêm Tự hỏi chính mình tăng kỷ niệm Tâm giác trí minh tâm đạt thức Trí tâm tu luyện chuyển đêm đêm.
Amphion Les Bains, 19-04-2002 9: 50 AM 7) Hỏi: Diễm quang bao trùm bằng cách nào? Đáp: Thừa diễm quang bao trùm bằng sự hướng tâm của hành giả. Kệ: Thanh quang quán chuyển khắp nơi nơi Dũng chí hành thông hướng hợp thời Trí tuệ khai thông quy một mối Quán thông chuyển thức tiến từ hồi.	

MÃU ÁI 201

*Tình thương sẵn có xa xưa
Nay con tiếp tục mới vừa lòng nhân
Trở về căn bản cân phân
Thương con mẹ vẫn tiến gần bên con.*

Sự êm dịu đã sẵn có từ lâu và nằm sẵn trong tiềm thức của mọi người, đặt tình thương đi trước thì sự hòa giải mới sớm đạt thành.

*Chớ nên tham thố giựt giành
Khổ càng thêm khổ tự hành lấy thân
Đành rành thiên hóa mỗi phần
Giành nhau khó đạt tâm thần khó an.*

Tự tướng làm là thông minh thì sẽ bị sự thông minh hại, giành giựt thì càng phải mang lấy ách tai, quây quần trong thế cảnh mà không hay.

*Sớm tu đạt lý chơn thầy
Hồn ta là chủ ngày ngày sửa sai
Tiến lên bình tĩnh tiến hoài
Theo đường thanh điển khỏi sai khỏi lầm.*

Nếu không cương quyết tự khắc phục thì không bao giờ được tiến, càng theo thế tình thì càng chán nản, càng bước vào thanh điền trung ương thì càng sớm được tiến giải thế sự nan đương, thế tình lộn xộn. Mỗi phần mỗi tự trở về với chơn điểm của vị trí sẵn có thì sự thái bình sẽ xuất hiện ngay.

(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm. Kiểm lại với băng Thiên Sư giảng bài thơ – Sài Gòn, ngày 25/1/1975)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

Kính gửi ông Tám,

Tôi có nhận được thư của ông đề ngày lúc tôi chưa viết thư này gửi cho ông, tôi tập thiền 12 giờ rửa mặt vẫn còn buồn ngủ, mà tôi cũng thử nghiệm tôi uống cà phê đen, cho khỏi buồn ngủ và công phu cũng buồn ngủ là sao vậy? Nếu mà tôi uống nhiều quá, tôi sợ hại thần kinh.

Tôi có nhận thư ông, để tôi nghiên cứu lại bản thân tôi, và tôi tập thiền hơn ba năm không thành công, hiện thời tôi thần kinh yếu rối loạn tôi tập trung tư tưởng chưa được.

Tôi xin lỗi ông Tám, ông đã đi hơn tôi quá xa qua Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tôi mới chấp chững và bỏ ngỡ tập không có Thầy. Tôi sưu tầm biết bao nhiêu sách, yoga, khí công, nội công, thiền học Phật giáo và các tôn giáo khác, Lão giáo, sách Tây Tạng, sách Ấn Độ giáo huyền bí và phim ảnh thần thoại...v.v...

Tại chính mắt tôi không thấy, tôi không thể tin, chỉ có nghe nói rất nhiều về tâm linh.

Tôi xin lỗi và đã làm phiền ông Tám, thử ông Tám công phu, có thể tìm nhà tôi được không. Xin ông vẽ căn nhà của tôi ở đằng trước có gì, sơn màu gì, đúng sự thật tôi mới tin, đúng là con người có tâm linh và thần bí.

Chúc ông Tám đường đời tiến tới giải thoát và khỏe mạnh. Xin ông trả lời thư sau và xin ông viết địa chỉ cho rõ.

NNV.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Anh V,

Tôi đã nhận được thư của anh đề ngày....., được biết anh muốn hướng về tâm linh chứ chưa thật sự có tâm linh.

Ở trần gian này, đều mê tín nơi sự thần thoại không thật, còn tâm linh là lãnh vực thanh tịnh của chính mình. Sự thanh tịnh là gốc gác trú ngụ của

tâm linh, đó là căn nhà thật, nằm trong định luật tự nhiên và hồn nhiên.

Những gì anh đã kể trong thư như: uống cà phê để thức, đó là chứng minh anh đã tự làm mất bản chất thiên nhiên và hồn nhiên của chính anh, dụng tha lực để hỗ trợ cho thần kinh, tức là sẽ bị mê hoặc bởi ngoại cảnh mà thôi. Nếu anh có tâm tìm hướng về tâm linh thì phải giữ phần thanh tịnh mà nhìn Trời Đất mà hành pháp thì sẽ khai mở được tâm thức. Trời Đất Người. Người là đại diện Trời Đất thu gọn trong thể xác, gọi là tiểu thiên địa, hồn làm chủ thể xác, chứ xác không làm chủ cái hồn. Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải tự khai thác lấy chính mình, để hiểu khả năng tự nhiên và hồn nhiên, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Anh là chủ của thể xác hiện hữu nhưng không chịu hòa hợp với sự tự nhiên và hồn nhiên, dụng cà phê để tìm đạo tức là đi ngược đường của tâm pháp, lại đòi hỏi sự chứng minh hướng về vật chất, dù có thật cũng không nên tin vì đó là giới thấp của vật chất lôi cuốn phần hồn trở nãi và không thăng hoa được.

Chúng tôi người tu tự thức, sửa mình để tiến hóa, chứ không dùng ảo linh để chiến ngự đối phương mà tạo tội cho chính mình. Người tu cần sự tự thức chứ không cần tha lực tận độ thì mới có cơ hội hành chơn pháp để tiến hóa.

Hiện tại tôi được biết các bộ phận trong người anh đều yếu như sau: gan ruột và thận suy. Sự vận hành bên trong không được tốt, cho nên rất khó tập trung và không có giấc ngủ êm ả được. Vậy anh nên chú trọng thanh lọc bộ ruột thì các cơ quan bên trong sẽ được tốt hơn, bằng không bệnh hoạn phiền não sẽ gia tăng. Còn về nhà cửa, chúng tôi không phải là thầy địa lý làm tiền thiên hạ vô trách nhiệm. Người muốn tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải tự dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì mới có cơ hội tiến hóa.

Kính chúc anh vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sydney, ngày 28 tháng 1 năm 1994

TU LÀ CỘI PHÚC

Thành tâm tu học chẳng ngu
Học nhẫn học hòa chẳng mù khai thông
Trung thành tiến hóa một lòng
Không còn mê chấp thông dong một đời
Hương tâm về cội của Trời
Đại la thanh nhẹ đời đời dựng xây
Đạo đời cội phúc hăng say
Một lòng tu tiến ngày ngày tiến thêm
Thực hành chánh pháp đêm đêm
Tâm êm thanh tịnh tạo niềm thương yêu
Tu là cội phúc sáng nhiều
Yêu Trời yêu Phật yêu điều thức tâm
Tâm minh thức giác tự tầm
Đường về cội phúc tự thâm tiến lên
Tâm yên học đạo vững bền
Vui trong thanh tịnh đạt niềm thức tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.01 PHẨM APANNAKA

7. CHUYỆN NÀNG LƯỢM CỦI (Tiền Thân Katthahari)

Kính thưa bậc Đại Vương...

Câu chuyện này được bậc Đạo Sư kể khi ở Kỳ Viên về nàng Vasabhakhattiya. Câu chuyện sẽ được tìm thấy trong Chương mười hai, Tiền thân Bhaddasala (số 465). Truyền thuyết kể rằng nàng là con gái của vị Thích-ca tên Mahanama với một nữ tỳ lên là Nagamunda, và về sau trở thành hoàng hậu vua nước Kosala. Nàng sanh một con trai cho vua. Về sau vua biết được dòng họ nữ tỳ của nàng, liền truất phế địa vị của nàng, và truất phế luôn người con trai là Vidudabha. Cả hai chỉ sống ở trong nội cung. Thế Tôn biết được sự việc này, vào buổi sáng, với năm trăm Tỳ kheo vây quanh, đi đến sự trú xứ của vua, ngồi trên chỗ ngồi đã soạn sẵn, và nói:

- Thưa Đại Vương, Vasabhakhattiya ở đâu? Vua kể lại câu chuyện ấy.
 - Thưa Đại Vương, Vasabhakhattiya là con gái của ai?
 - Bạch Thế Tôn, của Mahanama.
 - Khi nàng đến, nàng là vợ của ai?
 - Bạch Thế Tôn, của tôi.
 - Thưa Đại Vương, nàng là con gái của vua. Nàng đến làm vợ vua. Nàng sanh đứa con trai cho vua.
- Đứa con trai ấy, do lý do gì lại không làm chủ vương quốc thuộc sở hữu của người cha? Thuở xưa, một vị vua có đứa con trai từ một người con gái đi lượm củi, và một cuộc gặp gỡ tình cờ đã cho người con trai ấy vương quốc.

Vua yêu cầu Thế Tôn làm sáng tỏ ý nghĩa câu chuyện. Thế Tôn liền kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, ở Ba-la-nại, vua Brahmadatta đi vào ngự uyển với uy nghi lớn của nhà vua. Đang đi qua lại để tìm trái cây và bông hoa, vua gặp một thiếu phụ đang lượm củi, vừa lượm vừa hát. Vua đắm say nàng và ăn ở với nàng. Bò Tát được thụ thai trong bụng nàng. Nàng cảm thấy bụng nàng nặng nề như mang lưới tầm sét (lưới búa) của Đế Thích. Biết rằng mình đã có thai, nàng tâu nhà vua việc ấy. Vua đưa cho nàng một chiếc nhẫn và nói:

- Nếu sanh con gái, hãy giữ chiếc nhẫn này để lấy tiền nuôi dưỡng nó. Nếu sanh con trai, hãy đem nó đến ta với chiếc nhẫn này.
- Nói xong vua ra đi. Khi bào thai đúng thời, nàng sanh Bò Tát. Đến tuổi Bò Tát đi được, chạy được, trong khi chơi ở sân chơi, có tiếng la:
- Ta bị đũa không có cha đánh.
- Nghe vậy, Bò Tát đi đến mẹ và hỏi:
- Ai là cha con?
 - Đây con thân, con là con vua Ba-la-nại.
 - Thưa mẹ, có cái gì làm chứng?
 - Đây con thân, vua có cho chiếc nhẫn này và nói: “Nếu sanh con gái, thì giữ chiếc nhẫn này để nuôi dưỡng nó. Nếu sanh con trai, hãy đem nó đến cho ta với chiếc nhẫn này.” Nói xong, nhà vua ra đi.

- Thừa mẹ, sự tình là như vậy, sao mẹ không đưa con đến gặp cha?

Nàng biết ý định của con, nên đem con đến cửa cung điện và xin ý kiến vua. Khi được gọi vào, nàng đánh lễ vua và tâu:

- Thừa Đại Vương, đây là con của Đại Vương.

Vua biết vậy, nhưng cảm thấy xấu hổ trước đông đảo quần chúng nên nói:

- Nó không phải con của ta.

- Tâu Đại Vương, đây là chiếc nhẫn của ngài. Chắc ngài nhận ra được chiếc nhẫn này?

- Đây không phải là chiếc nhẫn của ta!

- Tâu Đại Vương, tôi không có vật gì khác để bảo chứng cho sự thật. Nếu đứa trẻ này là con ngài, nó sẽ đứng trên hư không. Nếu không phải, nó sẽ rơi xuống đất và chết!

Rồi nàng cầm chân Bồ Tát quăng lên hư không. Bồ Tát ngồi kiết già trên hư không và với âm thanh dịu ngọt, tuyên bố pháp cho phụ vương, đọc bài kệ này:

Kính thưa bậc Đại Vương.

Tôi là con trai ngài,

Kính thưa bậc nhân chủ,

Hãy nuôi dưỡng con lớn!

Vua nuôi dưỡng người khác,

Không nuôi con mình sao?

Nghe Bồ Tát ngồi trên hư không thuyết pháp như vậy, vua bèn nói:

- Hãy đến, này con thân, ta sẽ nuôi con! Ta sẽ nuôi con!

Và vua đưa hai tay lên. Một ngàn bàn tay đưa lên để đón Bồ Tát, nhưng Bồ Tát không xuống bàn tay nào khác, chỉ xuống vào bàn tay nhà vua, và ngồi trên bập vế vua. Vua phong cho con làm phó vương, phong cho mẹ làm hoàng hậu. Sau khi vua mệnh chung, Bồ Tát lên làm vua có tên là Katthavahanaraja (*vua của người lượm củi*), trị vì quốc với Chánh pháp, và khi mệnh chung ngài đi theo nghiệp của mình.

Sau khi kể pháp thoại này cho vua nước Kosala, trình bày hai câu chuyện và kết hợp chúng với nhau, bậc Đạo Sư kết luận với sự nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, người mẹ là Mahamaya, người cha là Tịnh Phạn vương, và vua Katthavahana là Ta vậy.

(còn tiếp)

